

[S. Rasmussen.]

at tage disse Mennesker med, naar der er Tale om en Ændring for de andres Vedkommende.

Der er ogsaa enkelte andre Ting, jeg kunde ønske at faa Oplysninger om, men i øvrigt kan vi give Lovforslaget vor fulde Tilslutning.

Veistrup: Der turde fra alle Sider være Enighed om Betimeligheden af det foreliggende Lovforslag. Formaalet er ganske simpelt at fastlægge en mere rimelig og tidssvarende Pensionsordning for de Mennesker, som er knyttet til de private Seminarier med tilhørende Øvelsesskoler. Lovforslaget fremkommer som Ændring til Loven af 1928 og er jo et Resultat af et nedsat Udvalgs Arbejde, i hvilket ikke alene Repræsentanter for Privatseminarierne og de frie Skoleformer har haft Sæde, men hvor ogsaa Administrationen har været repræsenteret gennem Undervisningsministeriet og Finansministeriet. Der kan derfor næppe være Tvivl om, at Lovforslaget saavel teknisk som finansielt hviler paa et godt og solidt Grundlag.

Hvad angaar selve Lovforslaget, skal heller ikke jeg komme stærkt ind paa Enkeltheder. Dels foreligger der jo en Betænkning fra det nedsatte Udvalg, dels har den højtærede Minister i sin Fremsættelsestale gjort Rede for Lovforslaget, hvortil kommer de ret udførlige Bemærkninger, som ledsager det. Der er for saa vidt Oplysninger nok til at dokumentere Lovforslagets Betimelighed og Rækkevidde.

Naar man ser Lovforslaget, falder det straks i Øjnene, at Statens Tilskud til Forstanderens Løn forhøjes fra Halvdelen til to Trediedele. Dette har sin naturlige Aarsag i, at man finder det nødvendigt at yde en Ækivalent for den Udgift paa 5 pCt., som kræves af Seminarierne til Gennemførelse af den foreslaaede Pensionsordning. Hidtil har der jo ikke været nogen egentlig Pensionsordning for disse Mennesker, saaledes som man kender det fra Tjenestemandsløven eller Lærerlønningssloven. Hidtil har Staten ganske simpelt betalt Pensionen uden Bidrag fra Seminarierne eller Lærerne selv. Selv om det maa indrømmes, at dette er en bekvem og overskuelig Ordning, maa den siges at ligge langt uden for alle Regler, naar Talen er om en Pensionsordning. Baade Forstandere og Lærere fik Pension ved Finanslovbevilling; de kunde, som det ogsaa er fremhævet fra anden Side, efter 15 Aars Forløb faa to Tredie-

dele af den Pension, de vilde have opnaaet, dersom de havde været i Statens Tjeneste og havde betalt deres Pensionsbidrag. Det drejede sig om en ret stor Udgift for Staten, 60 000 Kr.; denne Sum vil blive betydeligt formindsket gennem den Ordning, der her søges gennemført.

Det ærede Medlem (Stegger Nielsen), som talte paa Venstres Vegne, nævnte Anciennitetsforholdet, og det er jo ret vigtigt, at man faar hele dette Forhold ordnet. Inden for Lønningsraadet har vi den ene Gang efter den anden beskæftiget os med Anciennitetsspørgsmaal, og det har altid været saadan, at for saa vidt en Mand har været knyttet til en Virksomhed, der kunde sidestilles med den Virksomhed, han gik ind til under Staten, maatte der foreligge Ansøgning, og denne Ansøgning maatte være anbefalet fra forskellig Side, for at man overhovedet kunde tage Hensyn til den. Men jeg maa sige, at vi inden for Lønningsraadet altid har været indforstaaet med, at en Mand, som havde ydet et Arbejde inden for en Virksomhed, der kunde sidestilles med Statsvirksomheder, burde have tillagt den Anciennitet, som var den naturlige Følge af det Arbejde, vedkommende havde udført. Det tilfredsstillende mig, at man nu har taget dette Spørgsmaal op i Lovforslaget, saaledes at der nu ikke længere vil være nogen Tvivl om, at de Mennesker, som er knyttede til Virksomheder af den Karakter, her er Tale om, kan gaa fra privat Tjenestemandsvirksomhed over i Statstjenestemandsvirksomhed og omvendt. Dette er den naturlige Ordning, saaledes som Forholdene nu engang ligger.

Det foreliggende Lovforslag om Pensionsordning gaar ud fra mere lønningsmæssige Principper i Stedet for det Sammensurium, der hidtil har været. Der ydes et Tilskud paa 5 pCt. af Seminarierne, 2 pCt. af Staten og endelig 5 pCt. af den pensionsberettigede selv. Det betyder, at der til alle de unge Lærere, nuværende som tilkommende, vil kunne ydes to Trediedele af Lønnen i Pension ved normal Afgangstid. Det siger sig selv, at de Lærere, som er ældre, maa gaa ind under andre Regler, og der er derfor ogsaa i Lovforslaget en hel Del Overgangsbestemmelser, som jeg imidlertid ikke skal komme ind paa. Alle disse Overgangsbestemmelser er, saa vidt jeg kan se, naturlige og rigtige, og jeg finder for mit Vedkommende ikke noget at indvende imod dem. Det, som det først og fremmest kommer an paa, er, at der for de Menne-